

॥ श्री कृष्णस्तुतिः ॥

यदि दिशसि नयनपटुतां तर्हि भवच्चरणकमलसेवायै ।
आयास्यामि दयालो कृष्ण न चेत्पूजयामि कथमंधः ॥ १ ॥

संभावितस्य पुंसो मरणादतिरिच्यते किलाकीर्तिः ।
इति गीतासु हि गीतं भवता भवतापतिमिररवे ॥ २ ॥

नानापराधशतकं हीने यद्यस्ति कृष्ण मयि मत्ते ।
दीनानामुद्धर्त्रा क्षंतव्यं तत् क्षमावता भवता ॥ ३ ॥

कुंततसंततिलसितं चूडात्रयशोभिमौलिभागमहम् ।
शतपत्रपत्रनेत्रं शशिवदनं प्रतिदिनं दिदृक्षामि ॥ ४ ॥

कुंडलमंडितगंडं कंबुग्रीवं मनोरमोरस्कम् ।
दंडं दाम च दधतं पांडवसखमर्च्यमर्चयामि कदा ॥ ५ ॥

रम्यतमोदरजघनं कम्पोरुं वृत्तजानुयुगजंघम् ।
रक्ताब्जसदृशपादं हस्ताभ्यां त्वाऽर्चयामि सदय कदा ॥ ६ ॥

दोषातिदूरं शुभगुणराशिं दासीकृताखिलानिमिषम् ।
भूषणभूषितगात्रं नेत्राभ्यां चित्रचरित वीक्षे त्वाम् ॥ ७ ॥

मध्वप्रतिष्ठितं त्वां विध्वस्ताशेषकुजनकुलम् ।
मूर्ध्ना प्रणम्य याचे तद्विरचय यद्वितं ममाद्य हरे ॥ ८ ॥

स्तुतिमिति पुण्यकथन ते प्रथितकृते वादिराजयतिरकृत ।
सततं पठतां हि सतामतिविशदां देहि कृष्ण विततमतिम् ॥ ९ ॥

॥ इति श्रीमद्वादिराजपूज्यचरणविरचिता कृष्णस्तुतिः समाप्ता ॥